

І слово нетлінне, й душевність глибока

Того похмурого недільного дня на душі у всіх, хто завітав у Довговільський будинок культури, було тепло, як ніколи. Звіти сільських колективів Довговолі, Острівця, Берестівки та Любахів, які проходять в рамках другого Всеукраїнського огляду народної творчості, зібрали тут аматорів різних вікових груп, починаючи з першокласників.

ВІДКРИЛА свято щирим поетичним словом його ведуча Марія Репетуха, а привітала піснею "Зелене жито, зелене" Катерина Олещук.

Звіт розпочали любахівські аматори. У виконанні ансамблю прозвучали пісні "Іхав стрілець на війноньку" та "Кольорова пісня мами". А Олексій Шкут прочитав вірш Олекси Стефановича "Крути".

Знавець фольклору Михайло Стельмах так визначив суть народної пісні: "Великий наш народ і великі, прекрасні його духовні скарби: серед них уже віки вечірньою і святковою зірницею висяює, тривожить, бентежить і радує серця людей народна пісня, де в одно, як три казкові дороги, зійшлися нетлінне слово, глибока душевність і чародійність голосу". Відомий фольклорний колектив села Острівці, яким керує Любов Музика, ще раз переконливо довів це. Жінки представили глядачам колишні українські вечорниці. Вони не тільки прями, чесали мички із лляного волокна, вишивали, але й майстерно проспівали ряд народних співанок: "За Дунаєм риба грає", "Калино-малино", "Терен, терен", "За хмарою сонечко заходить". У виконанні Уляни та Катерини Затірок прозвучала пісня "Ой, житечко спіле". До речі, Катерина Григорівна — найстарший член колективу і в свої 68 років ще із задоволенням співає.

Естафету сусідів перейняли аматори з Берестівки. Глядачі щиро нагородили оплесками артистів, які

зіграли сцену із "Кайдашевої сім'ї", танцювальну групу народного танцю "Циганочка молода" та сестер Айсма і Юлдуз Акхасвих, які на рідній мові виконали дагестанський народний наспів. Про прихід весни нагадали "Веснянки". Та особливо тепло сприйняли глядачі пісню на слова і музику вчителя Василя Романчука "Моє село", яку виконав ансамбль під його керівництвом.

Заключне слово тримали довговільці. Вже добре відомий гурт "Візит", яким керує завідувач ФАПом Адам Левкович, представив на суд глядачів і журі нові пісні: "Вітер з України" (соліст Леонід Пешко) та "Українська душа" (Олексій Логацький).

"Народна пісня — голос невмирущий, душі людської вічне відкриття. Вона ніколи, як і хліб насущний, не виїде з моди суцього життя". Тому й зачарувала однією з таких "Ой, у полі озерецько" директор місцевої школи Катерина Олещук (до речі, вона вміло поєднує цю нелегку посаду з участю в художній самодіяльності). Славляться в селі її дует із сином Романом та сімейний ансамбль Левковичів, які й цього дня були на висоті.

"Не згасне наш вогонь на грозових вітрах, не помре вода, гулка вода Дніпрова. Воскресе в душах українське слово, повірить у синів Тарасова гора" — говорить ведуча. І лине поетичне Шевченкове слово — його декламують Роман Олещук, Оксана Сотрута та Марія Репетуха. А потім звучить "Пісня про кохання" (тріо Марія і Тетяна Кисіль і Сергій Левкович): чарують дзвінками голосочками ансамбль "Дзвіночок" та виконавською майстерністю — юні танцюристи.

І ось на сцені — всі учасники огляду. Звучить пісня "Ми бажаєм щастя вам". Завідуюча районним відділом культури Валентина Міцута дякує учасникам свята і вручає грамоту обласного управління завідуючи будинком культури с. Довговолі Світлані Котович — за довголітню сумлінну працю.

Глядачі довго і щиро аплодували аматорам: вони дійсно гарно відпочили. Хочеться, щоб в нове тисячоліття ми перенесли все світле, хороше, щоб ми творили і дарували людям свято, тепло душі, адже XXI століттю потрібні високоосвічені, ініціативні, сповнені творчого горіння люди.

Ольга КОЦЮБАЙЛО,
заступник директора
Довговільської школи.

Свою майстерність демонстрували нещодавно і самодіяльні митці Городця та Ромейок. А найближчим часом у Каноничах звітуватимуть аматори з Озера, Новаків, Кідер і, звичайно ж, господарі будинку культури.

Кращих із кращих сільських артистів відібрано на районний огляд народної творчості.